

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ
ระดับชาตินเรศววิจัย ครั้งที่ 13

นเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13

วิจัย และนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม

Abstracts

& Proceedings

จัดทำโดยกองบริหารการวิจัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้กำหนดเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation-base University) ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและสร้างผู้นำทางการวิจัยในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยดำเนินการวิจัยและบริการวิชาการที่มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน สนับสนุนการทำนุศิลปะและวัฒนธรรม สร้างผลงานวิชาการที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย สามารถนำไปพัฒนาสังคม และประเทศชาติได้อย่างแท้จริง

นับตั้งแต่ปี 2548 ได้มีการจัดงาน “นเรศวรวิจัย” ขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันการสร้างผลงานวิจัย ถ่ายทอดองค์ความรู้งานวิจัย และการต่อยอดผลงานวิจัยในการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ในปี 2560 นี้ มหาวิทยาลัยนเรศวรได้กำหนดจัดการประชุมทางวิชาการระดับชาติ “นเรศวรวิจัย” ครั้งที่ 13: วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม ในระหว่างวันที่ 20-21 กรกฎาคม 2560 ณ อาคารเอกาทศรถ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นเวทีการนำเสนอผลงานวิจัย และผลงานวิทยานิพนธ์ ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ด้านการวิจัย ระหว่างบุคลากรทั้งในสถาบันการศึกษาหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน หรือแม้กระทั่งบุคคลทั่วไป ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงได้การยอมรับจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ ได้รับความสนใจจากนักวิจัยทั่วประเทศในการนำเสนอผลงาน โดยผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ลงตีพิมพ์ใน Abstracts & Proceedings การประชุมวิชาการวิชาการระดับชาติ “นเรศวรวิจัย” ครั้งที่ 13: วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม มีจำนวนทั้งหมด 263 ผลงาน ดังนี้

	<u>Abstracts</u>	<u>Proceedings</u>
1. กลุ่ม English	จำนวน 2 ผลงาน	จำนวน 6 ผลงาน
2. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน 13 ผลงาน	จำนวน 39 ผลงาน
3. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	จำนวน 11 ผลงาน	จำนวน 36 ผลงาน
4. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน 8 ผลงาน	จำนวน 53 ผลงาน
5. กลุ่มวิจัยสถาบัน	-	จำนวน 9 ผลงาน
6. กลุ่มผลงานวิจัยทางศิลปะ และผลงานสร้างสรรค์	-	จำนวน 58 ผลงาน

มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน เจ้าของผลงานวิจัย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงคณะกรรมการทุกภาคส่วน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพผลงานให้เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยของประเทศต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง

หน้า

กลุ่มผลงานวิจัยทางศิลปะและผลงานสร้างสรรค์

Proceedings

การศึกษาแนวทางการสร้างแฟ้มภาพกฤตศิลป์ ลวดลายภายในอุโบสถวัดพระสิงห์วรมหาวิหาร สุดธิดา นิ่มนวล และวิภาพรรณ ติปัญญา	1376
กระบวนการสร้างสรรค์ภาพถ่ายในพื้นที่ไม่คุ้นเคย ชุด “ผาเครื่องบิน หินปะการัง” เพื่อการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านเฟสบุ๊ก วัชระ สุตะโคตร	1388
กระบวนการออกแบบนามบัตรผู้บริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร ปรีชา เมฆทิพย์พาศัย	1418
การก้าวสู่สถานะใหม่ ในสภาวะเดิม ศิริกัลยา ไซติมณี	1428
การออกแบบวางผังป่าชุมชนบ้านปลาบู่ ตำบลหนองแสง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดมหาสารคาม อำภา บัวระภา, เมทินี โคตรดี และภัทรพร เปรมประเสริฐ	1445
การฉายภาพเสมือนจริงบนหุ่นจำลอง สำหรับโครงการนิทรรศการอาภรณ์ 3 ชญานิศ ชิงช่วง	1465
การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากผ้าทอเกาะเทรัยเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ญาณิศดา โกมลศิริโชค	1480
การพัฒนารูปแบบอัตลักษณ์เครื่องเงินโดยการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย อุษา อินทร์ประสิทธิ์	1495
การพัฒนาสัญลักษณ์นำโชคประจำอำเภอ จังหวัดพิษณุโลก นฤพนธ์ คมสัน	1516
การศึกษาและพัฒนาตู้เสื้อผ้าสำหรับผู้พิการที่ใช้เก้าอี้เข็น พีชวิทย์ ฉั่วเจริญ และกัมพล แสงเอี่ยม	1530
การศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมความสัมพันธ์ของวัตถุเบญจรงค์และรูปทรงอิสระ เปศล อัครปรมิตชัย	1544
การศึกษาและสร้างสรรค์เรื่องพื้นที่และเวลาในศิลปะดิจิทัล อนุสรณ์ คาบเพชร	1564
การศึกษาอัตลักษณ์ล้านนาเพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องประดับเงิน กาญจพงศ์ จงขานลิทโฮ	1581
การสร้างสรรค์งานประติมากรรมร่วมสมัย “แผ่นดินพระร่วง” สมหมาย มาอ่อน	1613

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
การวิจัยแบบสร้างสรรค์การสร้างสรรค้ประติมากรรมร่วมสมัย “ นิทานรัก ” จิตติ สมบูรณ์เอนก.....	1632
การสร้างสรรค้พระพุทธรูปเกสรดอกไม้เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ทิพวรรณ ทังมั่งมี.....	1656
การสร้างสรรค้ศิลปะภาพพิมพ์ด้วยแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะเด็ก จตุพร เกิดพิบูลย์.....	1672
การสื่อสารเพื่อการส่งเสริมวัฒนธรรมชาติพันธุ์ อำเภอแม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ รัฐพล พรหมมาศ.....	1688
การออกแบบเกมการ์ด เพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนหลักสูตรออกแบบสื่อสาร รูปนันท สุวรรณกนิษฐ.....	1700
การออกแบบบรรจุภัณฑ์อำนวยความสะดวกสำหรับโรตี่และมะตะบะ สุชาดา อินทโชติ และสมภาพ คล้ายวิเชียร.....	1716
การออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปสับประตนางแล: กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชน แปรรูปสับประตและสมุนไพรชาดำ ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เมกุมิ คิคุจิ.....	1731
การออกแบบพื้นที่ใช้งานที่เหมาะสมกับที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับผู้ประสบภัยพิบัติแผ่นดินไหว ศศิชา สุขกาย, ทิพา หน่อแก้วมู , ศักดิ์ธัช เสริมศรี, พงศตะวัน นันทศิริ, กฤษณะพันธุ์ ตันเจริญรัตน์, ณัฐชเชต มณีกร และคงฤทธิ เหลืองไตรรัตน์.....	1741
การออกแบบภาพยนตร์สารคดี เรื่อง “โหล่งสอดชุมชนตามรอยเท้าพ่อ” ฉัตรพล ประสพโชคชัย และมณีกาญจน์ ไชยนนท์.....	1762
การออกแบบขวดลายที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก “แมลงมวนหน้ากาก” เกษตร แก้วภักดี และสุชาวดี โพธิ์ล้ำ.....	1774
การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร สุจิรา อนุอมพร, บุญส่ง อุดมกิจโกศล และพีรพล ช่างใจกล้า.....	1784
การออกแบบและพัฒนาโครงสร้าง Armature mechanic สำหรับงานแอนิเมชั่นประเภท Stop Motion วิสิฐ จันมา.....	1807
การออกแบบและพัฒนาชิ้นวางของจากขวดน้ำพลาสติกที่ปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย มณฑนา ชำหาญ และชัยวีรภรณ์ แซ่เต๋อ.....	1821
การออกแบบและพัฒนาชุดกล่องต้นแบบอุปกรณ์การพิมพ์สกรีน พบสันต์ ติไชย, เอกพงษ์ จุมปู และอภิสิทธิ์ ทินอยู่.....	1835
การออกแบบและพัฒนาชุดโต๊ะรับประทานอาหารอเนกประสงค์รูปแบบล้านนาประยุกต์ ปิยะนุช เจตียยอด และจิราพร สายนาวงศ์.....	1851

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
การออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์สปา นารียา อรนุช คำแปน ,ชฎานิตย์ กิติ และวิลาสินี เจริญสุขสวัสดิ์	1863
การออกแบบและพัฒนาบ้านไม้จริงสำเร็จรูป ชวัญพงษ์ สมมิตร	1879
การออกแบบไวโรลวิตีโอรณรงค์แต่งกายสุภาพเข้าวัดกับกลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นโดยใช้การนำเสนอแบบตลก เพ็ญศรี จุลกาญจน์ และวุฒิพงษ์ กองเงิน	1901
การออกแบบหนังสือเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องการละเล่นของเด็กไทย จันทรีจิรา นที และแคทรียา หน้อยศ	1912
การออกแบบอัตลักษณ์ไทยบนฉลากบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มสมุนไพรตามการรับรู้ของชาวเวียดนาม นิศารัตน์ สรรคพงษ์ และเจนยุทธ ศรีหิรัญ	1927
การออกแบบกราฟิกสำหรับ “สองแถวแอปพลิเคชัน” ให้ข้อมูลรถโดยสารประจำทางในจังหวัดเชียงใหม่ รินดา สันติอาภรณ์ และณัฐวุฒิ ใจสัก	1946
เกณฑ์ในการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและภูมิสถาปัตยกรรมของแหล่งท่องเที่ยวประเภท พุน้ำ ร้อน กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา ศุภกิจ ยิ้มสรวล	1958
คติไตรภูมิในจิตรกรรมล้านนากับการสร้างสรรคศิลป์ร่วมสมัย ฉลองเดช คูพานุมมาต	1988
ความงามแห่งธรรมชาติ: การออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จักสานกระจูดในจังหวัดนครศรีธรรมราช เรวดี สุขสิกาญจน์	2006
เครื่องประดับมเงินนคร: การพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ เจษฎา สุขสิกาญจน์	2021
จากทุนวัฒนธรรมสู่ภาพยนตร์ไทย สุธีย์ จุฬากาญจน์	2049
ชุดไทยผ้ายีนส์ ดนัย เรียบสกุล	2065
ต้นแบบภาพจิตรกรรมคนเหมือนด้วยเทคนิคดินสอไฮสปีดและสีขาวบนผ้าจีวร วุฒิพร ฐปเพ็ง	2087
นวัตกรรมสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์มีกลิ่นหอม รัชฎาพร ใจมั่น, ปługเกษม ชูตระกูล และพัชราภา ศักดิ์โสภิน	2104
การออกแบบปรับปรุงผังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นพศักดิ์ ฤทธิดี, กิตติกุล บุญเปลี่ยน, วรางคณา วงศ์อ้อย, เรวดีณัฏ อามิน และชวลิต บุรินทราริกุล	2121

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการถ่ายภาพสารคดีเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางเลือก ณัฐพล นกุลคาม และตติยา เทพพิทักษ์	2145
แนวทางการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมทางกายภาพและการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เมืองโบราณกันทรวิชัย อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม ประสิทธิ์ สว่างศรี	2168
บ้านดินต้านแผ่นดินไหว วัชรินทร์ จินต์วุฒิ	2182
กระบวนการในการออกแบบ “บ้านริมบึง” กรธิชา อุ่นไพร	2193
“โบกเก็บ” วงปรากฏของภาพที่อยู่นอกกระนาบโฟกัส การสร้างสรรค์งานศิลปะในภาพถ่าย สุพล มโนวงศ์	2215
เพลงในพิธีกรรมการเล่นเรือของชาวไทยทรงดำตำบลวังพิกุล อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดชัยภูมิ วัลลภ งามโคกกลาง	2226
ภายใต้วิทยาศาสตร์ที่ไร้ตัวตน อาคม ทองโปร่ง	2240
มนุษย์-สัญลักษณ์แห่งความเสื่อมสลาย ไกรสร วิชัยกุล	2260
วาดเส้นสร้างสรรค์ - พลังความเคลื่อนไหวจากรูปทรงสัตว์หิมพานต์ ชัยวัฒน์ คำพันธ์	2274
วิเคราะห์ความต้องการพลังงานของเครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องพักโรงแรมขนาดเล็ก ไชยพิพัฒน์ ปกป้อง	2289
ศิลปะสร้างสรรค์ลวดลายบนพื้นผิวเครื่องปั้นดินเผา วิมล ทองดอนกลิ้ง, เพียรพิน ก่อวุฒิพงค์ และปรารธนา ศิริสานต์	2300
สื่อลายผ้าบนศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ปรารธนา ศิริสานต์, เพียรพิน ก่อวุฒิพงค์, พิกพ สุทรสมัย และ วิมล ทองดอนกลิ้ง	2310
การสร้างสรรค์จิตรกรรม “อยู่กับความรัก” ทวีชนม์ ชมทวีวุฒม์	2319
ออกแบบหนังสือภาพความเป็นจริงเสริม เรื่อง ม้าในป่าหิมพานต์ สิริกานต์ มีธัญญากร และชนาพร รันสันเทียะ	2339

การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

สุจิรา ธนอมพร^{1*} บุญส่ง อุดมกิจโกศล² และ พีรพล ช่างใจกล้า³

The Environmental Graphic Identity Design of Behind Wat Pak Bo Community, Suan Luang District, Bangkok

Sujira Thanomporn¹, Boonsong Udomkijkosol² and Pheeraphon Changjaikla³

¹⁻³ สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร

¹⁻³ Department of Visual Communication Design, Faculty of Architecture, Kasem Bundit University, Bangkok

* Corresponding author. E-mail : sujira.tha@kbu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยสร้างสรรค์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1). เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 2). เพื่อออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนในการดำเนินงานเริ่มจากการศึกษารวบรวมข้อมูลภาคเอกสารและข้อมูลภาคสนาม เพื่อวิเคราะห์หาอัตลักษณ์ของชุมชน วิเคราะห์ข้อมูล และการสัมภาษณ์เชิงลึก นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบให้สามารถสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างชัดเจน และสรุปประเมินผลงานออกแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผลงานให้มีความสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน ซึ่งพบว่า อัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร สามารถสื่อสารได้จากสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน ได้แก่ วิถีชีวิตชุมชนริมน้ำ การผสมผสานระหว่าง 3 วัฒนธรรม คือ ชาวไทยจีน ไทยพุทธ และไทยมุสลิม งานสถาปัตยกรรม คือ ศาลเจ้า วัด และมัสยิด และสิ่งที่เป็นโดดเด่นของชุมชน คือ ขนมข้าวต้มมัด โดยงานศิลปะสร้างสรรค์สามารถสรุปเป็นผลงานออกแบบดังนี้ การใช้ชุดตัวอักษร การใช้สี สัญลักษณ์นำโชค (Mascot) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร (Map) โดยนำผลงานการออกแบบมาประเมินผลกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ พบว่า ผลงานการออกแบบสามารถสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก และภาพรวมของการ

ออกแบบสามารถเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนได้ผลอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดี ซึ่งคาดว่าจะส่งผลถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับชุมชน

คำสำคัญ : เลขาศิลป์, อัตลักษณ์, สัญลักษณ์

ABSTRACT

This research of creative work has the objectives: 1. To study and analyze the identity of the community after Wat Pak Bo in Suan luang District of Bangkok and 2. To design the environmental graphic supporting to the identity of this community

Then, the step to conduct the research begins from studying to gather information from government documents and field data. After that, it can analyze to find the identity for analyzing information and interviewing in depth. Later, it has brought the information from studying to apply in designing enabling to reflect the identity obviously and then make a summary of designing work assessment by the relevant experts. Thus, it can develop to have the perfect works with benefit to support the identity. Additionally, after analyzing information in this subject it was found that people can communicate from the cultural unique symbols and community life style; namely, water front life style community combining between 3 cultures, such as Thai-Chinese people, Thai-Buddhist people and Thai-Muslim people. Then, architecture is shrines, temples and mosques and prominent of the community is banana with sticky rice. Besides, this creative work can be created as the designing works, such as font, colors, mascot, pictogram and billboard chart showing of the area. Importantly, it has brought the designing work taken on the assessment with the relevant experts and the professionals. As the result, it was found that the designing work can reflect of the identity in excellent level as well as the overall of designing supporting the identity in good level expected of creating the good image for it.

Keywords: graphic, identity, symbols

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาที่สำคัญได้แก่การยกระดับคุณภาพชีวิตให้ประชาชนอยู่ดีกินดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งรากฐานการพัฒนาที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืนคือการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน มหาวิทยาลัยเกษม

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้างสรรค์

บัณฑิตจึงมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการบริการวิชาการแก่สังคม โดยเฉพาะด้านการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานการพัฒนาสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน ด้วยความร่วมมือของคณะวิชา หน่วยงานภายใน ได้แก่ ศูนย์บริการวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สำนักบรรณสาร ฯลฯ และหน่วยงานภายนอก ได้แก่ วัดปากบ่อ โรงเรียนมูลนิธิวัดปากบ่อ โรงเรียนวัดปากบ่อ ชุมชนหลังวัดปากบ่อ ชมรมผู้สูงอายุ สำนักงานเขตสวนหลวง ตลอดจนผู้ประกอบการห้างร้านต่างๆ ร่วมกันจัดโครงการบริการ วิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมขึ้น โดยนำสถาบันหลักในชุมชนคือสถาบันครอบครัว (บ้าน) สถาบันศาสนา (วัด) และสถาบันการศึกษา (โรงเรียน) มาเป็นกลไกและแกนกลางในการพัฒนาเพื่อสร้าง ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนอย่างแท้จริง ภายใต้โครงการ “โมเดลเกษมบัณฑิตร่วมบูรณาการ บ้าน-วัด-โรงเรียน (บวร) สู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน : ปากบ่อโมเดล” โดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่พระองค์ท่านพระราชทานให้แก่ปวงชนชาวไทยได้ยึดเป็น แนวปฏิบัติ (ศูนย์บริการวิชาการ, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ม.ป.ท.: 30-33)

ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เป็นชุมชนขนาดกลางแห่งหนึ่งตั้งอยู่ท่ามกลางชุมชนเมืองในซอยอ่อนนุช 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เป็นพื้นที่อาศัยของผู้ที่มีรายได้น้อย พื้นที่ชุมชนติดด้านหลังวัด ปากบ่อ ซึ่งเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำกรุงเทพมหานคร แห่งที่ 40 และถือเป็นศูนย์กลางในการจัด กิจกรรมต่างๆ ของชุมชน จุดเด่นและความน่าสนใจของชุมชนคือ ความผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรม เพราะ นอกจากวัดปากบ่อแล้ว ในบริเวณพื้นที่แห่งนี้ยังมีมัสยิดและศาลเจ้า ชาวชุมชนอยู่ร่วมกันได้ทั้งไทยพุทธ ไทยจีนและไทยมุสลิม มีการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ การสืบสานประเพณีวัฒนธรรมในหลากหลายมิติของพื้นที่ การสร้างเศรษฐกิจชุมชน รวมถึงความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ก่อเกิดให้ชุมชนมี ความเข้มแข็ง มีการพัฒนา และกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นชุมชนต้นแบบในการพัฒนา ด้วย เหตุนี้ทำให้มีบุคคลภายนอกเข้ามาเยี่ยมเยือนและร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนหลังวัดปากบ่อมากขึ้น

กลุ่ม

ผลงาน (ศูนย์บริการวิชาการ, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ม.ป.ท.: 15-20)

วิจัยทาง

ศิลปะ

หากแต่ชุมชนหลังวัดปากบ่อ มีลักษณะทางกายภาพเป็นบริเวณที่มีเส้นทางสัญจรภายในชุมชนที่มี

และ

ผลงาน

ความซับซ้อน มีเส้นทางผ่านเข้า-ออกชุมชนได้หลายทางด้วยกัน รวมถึงมีสถานที่สำคัญที่ต้องรับรองบุคคล

สร้าง

สรรค์

ภายนอกชุมชนเสมอตามวาระและโอกาสต่างๆ ดังนั้น การแสดงข้อมูลจึงถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะ สามารถช่วยอธิบายเส้นทางและตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่สำคัญภายในบริเวณชุมชน เลขณศิลป์สิ่งแวดล้อมจึง

เป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของชุมชน เป็นเครื่องมือที่ช่วยนำทางให้แก่ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชม เยือนในชุมชน และส่งเสริมเอกลักษณ์ทางกายภาพให้กับชุมชน (เอื้อเอ็นดู ดิศกุล ณ อยุธยา, 2543: 16)

รูปที่ 1 ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จากการเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงเป็นที่มาของงานวิจัยสร้างสรรค์ครั้งนี้ เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบเล่นศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งนอกเหนือจากประโยชน์ใช้สอยที่ได้จากการบอกตำแหน่งสถานที่ หรือทิศทางเพื่ออำนวยความสะดวกแล้ว ยังเป็นการเพิ่มคุณค่าในด้านศิลปะ ทำให้เกิดความน่าสนใจ อยู่ในความทรงจำของผู้พบเห็นและเป็นการประชาสัมพันธ์ชุมชนอีกทางหนึ่ง

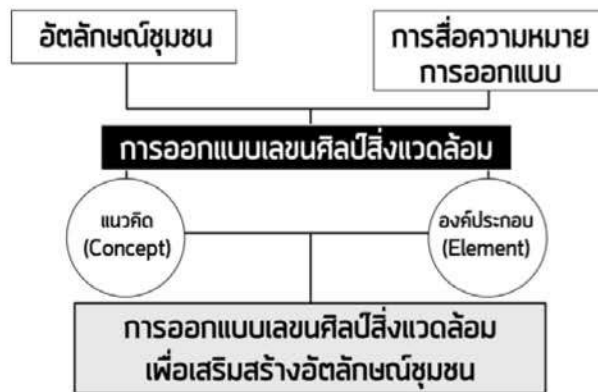
โดยมีสมมติฐานของงานวิจัยสร้างสรรค์ คือ ผลงานการออกแบบสามารถสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร และสามารถเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนได้ และวัตถุประสงค์ของงานวิจัยสร้างสรรค์ ได้แก่ 1). เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 2). เพื่อออกแบบเล่นศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้างสรรค์

กรอบแนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์/วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ เป็นการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร นำเสนอในรูปแบบชุดตัวอักษร การใช้สี สัญลักษณ์นำโชค (mascot) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร (Map) ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนอย่างเหมาะสมตามลักษณะสภาพแวดล้อม เอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน โดยมีกรอบแนวคิดดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 กรอบแนวคิดของการวิจัย

เลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเป็นกระบวนการสร้างสรรค์หรือการออกแบบเพื่อใช้ในการสื่อสาร เกิดจากการผสมผสานของแนวความคิด ศิลปะ เทคโนโลยีหรือข้อมูล ผ่านทางสื่อในรูปแบบต่างๆ โดยมีองค์ประกอบที่ใช้ในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยภาพและตัวอักษรเป็นสำคัญ ผู้ออกแบบอาศัยทักษะ ทฤษฎี หลักการ หรือกระบวนการคิดมาช่วยในการแก้ปัญหาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูล มีลักษณะ 2 มิติ และ 3 มิติ ดังนั้น จึงเริ่มจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลก่อนนำมาสร้างสรรค์และออกแบบ โดยกระบวนการวิธีสื่อความคิดและสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์ ดังนี้

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

1. การศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
2. การประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. ดำเนินการออกแบบ
4. การประเมินผลงานออกแบบ
5. สรุปผลการวิจัยสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

1. การศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยจำแนกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 1). ส่วนที่ 1 การออกแบบเลขศิลป์สิ่งแวดล้อม (Environmental Graphic Design)
- 2). ส่วนที่ 2 ข้อมูลชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะทางกายภาพ ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต เศรษฐกิจชุมชน ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น
- 3). ส่วนที่ 3 อัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
- 4). ส่วนที่ 4 การออกแบบอัตลักษณ์องค์กร

2. การประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารและจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แบบเจาะจง (Focused Interview) เพื่อหาปัจจัยและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนในแง่มุมต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ ผลจากการวิเคราะห์สามารถจัดข้อมูลได้เป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1. วิถีชีวิต 2. เชื้อชาติ 3. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ 4. สถาปัตยกรรม 5. จิตรกรรม 6. หัตถกรรม 7. สิ่งโดดเด่นของชุมชน

3. ดำเนินการออกแบบ ตามกระบวนการออกแบบ มี 4 ขั้นตอน คือ

- 1). ขั้นตอนการวางแผนการออกแบบ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 2). ขั้นตอนการออกแบบร่าง (Sketch Design)
- 3). ขั้นตอนการผลิต นำแบบร่างมาสร้างสรรค์งานออกแบบด้วยกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Adobe Illustrator และ Adobe Photoshop
- 4). ขั้นตอนการบันทึกข้อมูล โดยรวบรวมผลงานการออกแบบและจัดเก็บในรูปแบบข้อมูลระบบดิจิทัล

4. การประเมินผลงานออกแบบ

การนำเสนอผลงานออกแบบเลขศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ชุดตัวอักษร การใช้สี สัญลักษณ์นำโชค (Mascot) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ (Map) และการประเมินผลงานออกแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

- 1). ท่านพระครูวรภิกขาท (เจ้าอาวาสวัดปากบ่อ และเจ้าคณะเขตสวนหลวง)

2. อาจารย์อร่ามรัตน์ บุญรักษโยธิน (ผู้อำนวยการโรงเรียนมูลนิธิวัดปากบ่อ)
3. คุณพัชรี จันทร์ไกรทอง (ประธานชุมชนหลังวัดปากบ่อ)
4. อาจารย์วรินทร์ ปิ่นทอง (หัวหน้าศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต)
5. อาจารย์ณัฐพล ชูสิกรณ์ (อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษม

บัณฑิต)

โดยผ่านกระบวนการวิพากษ์และใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของผลงาน
ออกแบบ ดังนี้

1. การสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
 - 1.1) ความชัดเจน
 - 1.2) ความเหมาะสม
 - 1.3) การสร้างภาพลักษณ์ที่ดี
2. การออกแบบ
 - 2.1) มีองค์ประกอบชัดเจน
 - 2.2) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
 - 2.3) มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวตามวัตถุประสงค์
 - 2.4) มีคุณค่าในการจดจำ
 - 2.5) ความสวยงาม
3. การนำไปใช้
 - 3.1) ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
 - 3.2) ความสามารถในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน
 - 3.3) การนำไปใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์
 - 3.4) มีความร่วมสมัย สามารถใช้งานได้กับทุกยุคทุกสมัย
 - 3.5) เข้าใจง่าย สื่อความหมายชัดเจน

5. สรุปผลการวิจัยสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพของผลงานออกแบบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติโดยการประเมินจากค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบ Rating Scale และการสรุปผลความคิดเห็นจากการวิพากษ์ผลงาน

ผลสัมฤทธิ์ของงานสร้างสรรค์

งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการออกแบบ

1. สรุปผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็น และความต้องการเกี่ยวกับเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จากการลงพื้นที่จริง การสังเกต และการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่

- 1). สัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) สถานที่สำคัญต่างๆ ในบริเวณชุมชนยังไม่มี
- 2). ป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชนและตำแหน่งสถานที่สำคัญ (Map) ยังไม่มี
- 3). รูปแบบและข้อความตัวอักษรที่ปรากฏในป้ายและสื่อต่างๆ มีการใช้รูปแบบตัวอักษรที่หลากหลาย ขาดความเป็นเอกภาพ

- 4). สัญลักษณ์นำโชค (Mascot) ยังไม่มี

รูปที่ 3 ตัวอย่างการใช้ตัวอักษรบนแผ่นป้ายในบริเวณชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. สรุปผลการวิเคราะห์แนวทางในการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

1). สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเอกลักษณ์ในบริเวณชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้จำแนกจุดเด่นและสิ่งที่น่าสนใจต่างๆ ของชุมชนออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

1.1) วิถีชีวิต ได้แก่ วิถีชีวิตริมน้ำ

1.2) เชื้อชาติ ได้แก่ ชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม ชาวไทยจีน

1.3) สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ได้แก่ พระพุทธรูปหลวงพ่อรุ่งเพชร พระพุทธรูปหลวงพ่อกาญจนาภิเษก

ศาลเจ้าพ่อโทงเทง ศาลเจ้าแม่พวงมาลัย

1.4) สถาปัตยกรรม ได้แก่ วัดปากบ่อ วิหารวัดปากบ่อ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ศาลเจ้า

ปึงเถ่ากงหัวป่า มัสยิดอัลกุบรอ

1.5) จิตรกรรม ได้แก่ ภาพเขียนพุทธประวัติ (ภายในอุโบสถหลังใหม่ วัดปากบ่อ)

1.6) หัตถกรรม ได้แก่ งานจักสาน หัวโชน

1.7) สิ่งที่โดดเด่นของชุมชน ได้แก่ ขนมข้าวต้มมัด

จากข้อมูลการวิเคราะห์จุดเด่นและสิ่งที่น่าสนใจต่างๆ ของชุมชนหลังวัดปากบ่อทั้ง 7 ด้านในข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิของชุมชน จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้เห็นและคัดเลือกอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบให้มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยผลการคัดเลือกอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ ได้แก่ 1). วิถีชีวิตริมน้ำ 2). ความเป็นชุมชน 3 วัฒนธรรม ประกอบด้วย ชาวไทยจีน ไทยพุทธ และไทยมุสลิม 3). สถาปัตยกรรม ศาสนสถานของชาวไทยทั้ง 3 วัฒนธรรม คือ ศาลเจ้า วัด และมัสยิด 4). ขนมข้าวต้มมัด

2). รูปแบบสัญลักษณ์ภาพ ต้องมีรูปแบบที่ดูแล้วเข้าใจง่าย สามารถสื่อความหมายถึงสถานที่สำคัญของชุมชนหลังวัดปากบ่อได้ชัดเจน จึงเลือกใช้หลักการออกแบบที่ว่าด้วยการลดทอนของภาพจริง จากการเก็บข้อมูลภาคสนามมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ (เอื้อเอ็นดู ดิศกุล ณ อยุธยา, 2543: 34)

3). ป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชนและตำแหน่งสถานที่สำคัญ กำหนดรูปแบบเน้นตามหลักการสร้างและออกแบบแผนที่ ผ่านกระบวนการวิธีสื่อความคิดและสร้างสรรค์ด้วยหลักการทางศิลปะ

4). สัญลักษณ์นำโชค สามารถสื่อความหมายและเป็นตัวแทนของชุมชนหลังวัดปากบ่อ ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ชาวชุมชนหลังวัดปากบ่อมีความมั่นใจว่าขนมข้าวต้มมัดของชุมชนหลังวัดปากบ่อมีรสชาติอร่อย เป็นที่ถูกใจแก่ผู้ที่ได้รับประทาน และเป็นของฝากจากชุมชนหลังวัดปากบ่อได้อย่างไม่

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

เป็นรองที่ใด (พัชรี จันทรไกรทอง, สัมภาษณ์, 8 กุมภาพันธ์ 2560) ดังนั้น จึงเลือกขนมข้าวต้มมัดมากำหนดรูปแบบตามหลักการออกแบบสัญลักษณ์นำโชค ซึ่งเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่ออกแบบเพื่อการสื่อสารระหว่างมนุษย์ โดยอาศัยรูปสัญลักษณ์ที่ปรากฏและจากสภาพสิ่งแวดล้อมเป็นที่มาในการออกแบบ ผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์เป็นผลงานออกมา ซึ่งมี 2 ส่วน คือ รูปและความหมาย ผู้รับสารดูสัญลักษณ์แล้วแปลความหมายได้ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยงความคิดกับความจริง โดยมีอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง (ทองเจือ เขียดทอง, 2548: 187)

ส่วนที่ 2 ผลงานการออกแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการออกแบบผู้วิจัยได้มีข้อกำหนดและสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. การใช้ชุดตัวอักษร
2. การใช้สี
3. สัญลักษณ์นำโชค (Mascot)
4. ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram)
5. ป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน (Map)

แนวคิดในการกำหนดรูปแบบและสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบ (Idea Concept)

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล ทฤษฎีและแนวความคิดในการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยนำมาปรับใช้กับผลงานการออกแบบ ดังนี้

1. การใช้ชุดตัวอักษร (Font)

ในการวางระบบอัตลักษณ์จำเป็นต้องมีการกำหนดแบบตัวอักษรที่ใช้ในงานทั้งระบบ เพื่อกำหนดโครงสร้างรวมในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากรูปแบบของตัวอักษรทำให้เกิดบุคลิก (personality) กับสถานที่ ให้ความหมายและสร้างความประทับใจที่ดีให้กับสภาพแวดล้อมนั้น (ชยพันธ์ ชูติกาโม, 2553: 34)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกกำหนดการใช้ชุดตัวอักษรที่มีรูปแบบคล้ายตัวอักษรที่ปรากฏบริเวณชุมชนประตูทางเข้าวัดปากบ่อ อาคารและป้ายต่างๆ ในชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งการใช้ชุดตัวอักษรออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย

1). ตัวอักษรหลัก ใช้ในส่วนที่เป็นหัวเรื่อง (Head) กำหนดเลือกใช้รูปแบบตัวอักษรชื่อ CS ChatThai Regular ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวอักษรไทยแนวแคปซูล เส้นหนา มีหัว ตัวอ้วน เส้นลำตัวหรือกระดูกอักษรลากเป็นแนวตรงไม่โค้งคด ให้ความรู้สึกร่วมสมัย เหมาะสำหรับใช้เป็นตัวพาดหัว มีลักษณะเฉพาะ แต่ยังคงความชัดเจนและง่ายต่อการมองเห็น

2). ตัวอักษรรอง ใช้ในส่วนที่เป็นข้อความ (Text) กำหนดเลือกใช้รูปแบบตัวอักษรชื่อ TH Sarabun New Regular และ TH Sarabun New Bold เป็นตัวอักษรแบบมีหัว ทำให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการอ่าน

ชุดตัวอักษรที่ใช้ในงานออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อม		
ตัวอักษรหลัก	ตัวอักษรข้อความ	
ก ข ข ค ค ฃ ง จ ฉ ช ซ	ก ข ข ค ค ฃ ง จ ฉ ช ซ	ก ข ข ค ค ฃ ง จ ฉ ช ซ
ณ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ด ต ถ	ณ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ด ต ถ	ณ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ด ต ถ
ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม	ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม
ย ร ล ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ	ย ร ล ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ	ย ร ล ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ
-ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ -ู	๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙	๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙
- - - - -	ABCDEF GHIJKL M	ABCDEF GHIJKL M
- - - - -	NOPQRSTU VWXYZ	NOPQRSTU VWXYZ
- - - - -	abcdefghijklmnopqrstuvwxyz	abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
- - - - -	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
CS ChatThai Regular	TH Sarabun New Regular	TH Sarabun New Bold

รูปที่ 4 ชุดตัวอักษรที่ใช้ในการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. การใช้สี (Color)

ผลงาน
สร้าง
สรรค์

สีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนองค์กรได้เป็นอย่างดี มักมีที่มาจากสีของสัญลักษณ์ที่นัก

ออกแบบสร้างให้เกิดการจดจำ ดังนั้น ในการวางระบบอัตลักษณ์จึงจำเป็นต้องกำหนดสีอัตลักษณ์และโครงสร้างอื่นๆ ที่ใช้ร่วมกับสีอัตลักษณ์นั้นขึ้นอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อให้การออกแบบมีความยืดหยุ่น แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงไว้

ซึ่งโครงสร้างอัตลักษณ์เดียวกัน (ภักดี ต่วนศิริ, 2556: 71)

เพราะฉะนั้น สีอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ จึงได้มาจากการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ ซึ่งได้แก่ วิถีชีวิตริมน้ำ ขนมห้าวตัมมัด วัดปากบ่อ มัสยิดอัลกุบรอ และศาลเจ้าปึงเถ่ากงหัวป่า โดยการเทียบค่าสีจากไทยโทน (Thaitone2.0) ประกอบด้วยกลุ่มโทนสีหลัก และกลุ่มโทนสีรอง ดังนี้

1. กลุ่มโทนสีหลัก จำนวน 2 สี ได้แก่ สีเขียวตอง (c90 m40 y100 k10) และสีรองทอง (c10 m25 y100 k0) ซึ่งมีเหตุผลในการคัดเลือกสีดังกล่าวเป็นกลุ่มโทนสีหลัก โดยพิจารณาความหมายของสีและผลกระทบที่มีต่ออารมณ์และความรู้สึก (Eiseman, 2000: P.62-63) ดังนี้

สีเขียวตอง มีความหมายที่เชื่อมโยงถึงใบตองที่ใช้ห่อขนมข้าวตัมมัด และมีความหมายที่ให้ความรู้สึกถึงความสงบ ความอุดมสมบูรณ์ เป็นธรรมชาติ และมีชีวิตชีวา ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพของชุมชนหลังวัดปากบ่อ

สีรองทอง มีนัยยะที่เชื่อมโยงถึงวัดปากบ่อ ซึ่งเป็นจุดศูนย์รวมสำคัญของชาวชุมชนหลังวัดปากบ่อแห่งนี้ นอกจากนี้ยังมีความหมายที่สื่อถึงความอบอุ่น และมีตรภาพ ตามบุคลิกลักษณะของชาวชุมชนหลังวัดปากบ่อด้วยเช่นกัน

2. กลุ่มโทนสีรอง จำนวน 15 สี ได้แก่ สีเนื้อ (c5 m15 y30 k0) สีจันทร์ (c5 m15 y75 k0) สีทอง (c20 m25 y80 k0) สีน้ำผึ้ง (c15 m60 y100 k10) สีน้ำตาล (c40 m70 y80 k30) สีเมฆ (c40 m20 y15 k5) สีครามฝรั่ง (c100 m80 y0 k10) สีฝุ่นแดง (c20 m90 y80 k0) สีแดงตัด (c20 m100 y100 k30) สีน้ำรัก (c50 m60 y60 k30) สีโศก (c50 m5 y50 k0) สีเขียวรงกา (c65 m25 y80 k10) สีเขียวดิน (c90 m60 y100 k0) สีเขียวใบแค (c100 m70 y100 k10) และสีดำเขม่า (c90 m80 y70 k100)

การเลือกกลุ่มโทนีสีจากอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

ภาพอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

กลุ่มโทนีสีหลัก

กลุ่มโทนีสีรอง

รูปที่ 5 การวิเคราะห์โครงสร้างเกี่ยวกับสี จากอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3. สัญลักษณ์นำโชค (Mascot)

แนวทางการออกแบบสัญลักษณ์นำโชคชุมชนหลังวัดปากบ่อ จากการศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสัญลักษณ์นำโชคที่มีความเหมาะสม ได้แนวคิดในการออกแบบมาจากข้อมูลสิ่งที่โดดเด่นของชุมชน คือ ขนมข้าวต้มมัด ชื่อว่า “ต้มมัด” มีหน้าตาอ้วนแถมแจ่มใส แสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี เปรียบเสมือนไมตรีของคนในชุมชนที่ยินดีต้อนรับผู้มาเยือนทุกๆ คนที่เข้ามาในชุมชนหลังวัดปากบ่อแห่งนี้

รูปที่ 6 ผลงานออกแบบสัญลักษณ์นำโชคที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

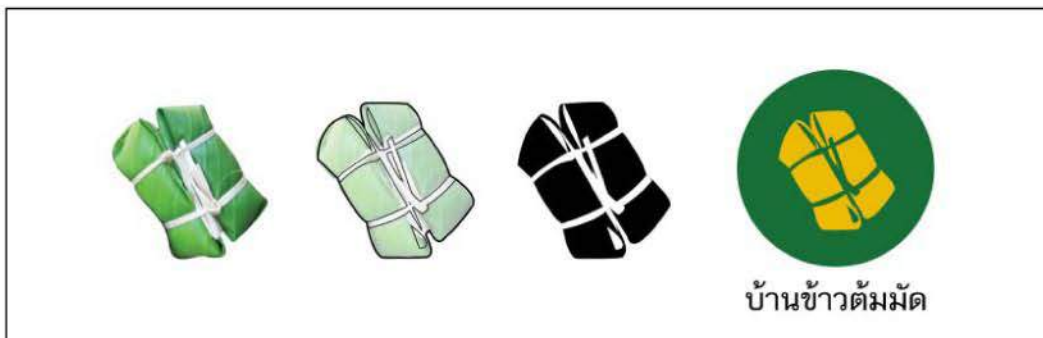
4. ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram)

เน้นการสื่อสารถึงลักษณะของทัศนสัญลักษณ์ หรือการมองเห็นได้โดยตรง เนื่องจากเป็นภาษาพื้นฐานที่เข้าใจได้ง่ายที่สุด รูปร่างที่ถ่ายทอดจากสิ่งที่เห็นร่วมกับการใช้หลักการออกแบบที่ว่าด้วยการลดทอนรายละเอียดของภาพจริง ทำให้เข้าใจได้โดยง่าย (ทองเจือ เขียดทอง, 2548: 193-195) จึงกำหนดรูปแบบของสัญลักษณ์ภาพที่สามารถสื่อสารถึงสถานที่สำคัญต่างๆ ภายในบริเวณชุมชนหลังวัดปากบ่อ จำนวน 13 แห่งนั้นได้อย่างชัดเจน ได้แก่

1). วัดปากบ่อ	2). วิหารวัดปากบ่อ
3). ศาลเจ้าแม่พวงมาลัย	4). ศาลเจ้าพ่อโทองเทง
5). มัสยิดอัลกุบรอ	6). ศาลเจ้าปิงเถ่ากงหัวป่า
7). พิพิธภัณฑ์วัดปากบ่อ	8). สำนักงานกลางวัดปากบ่อ
9). โรงเรียนวัดปากบ่อ	10). โรงเรียนมูลนิธิวัดปากบ่อ
10). ศูนย์บริการสาธารณสุข 22	12). ท่าเรือ
13). บ้านข้าวต้มมัด	

โดยเลือกใช้หลักการออกแบบที่ว่าด้วยการลดทอนของภาพจริงมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการใช้กรอบภาพสัญลักษณ์ใช้รูปทรงวงกลม เนื่องด้วยวงกลมไม่มีจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุด เป็นการเชื่อมโยงความคิดในการสื่อความหมายถึงความสัมพันธ์และความเป็นหนึ่งเดียวของความเป็นชุมชน 3 วัฒนธรรมของชุมชนหลังวัดปากบ่อ

การใช้สีของสัญลักษณ์ภาพ กำหนดโดยใช้คู่สีจากกลุ่มโทนสีหลัก 2 สี คือ สีเขียวตอง เป็นสีของกรอบสัญลักษณ์ภาพรูปวงกลม และสีรงทอง เป็นสีของสัญลักษณ์ภาพ

รูปที่ 7 แสดงการลดทอนสัญลักษณ์ภาพ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

รูปที่ 8 แสดงการลดทอนของภาพจริงในชุดสัญลักษณ์ภาพสถานที่สำคัญในชุมชนหลังวัดปากบ่อ

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

รูปที่ 9 ผลงานออกแบบชุดสัญลักษณ์ภาพ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

5. ป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน (Map)

เป็นแผนผังแสดงรายละเอียดของภูมิลักษณะต่างๆ ในพื้นที่ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์กับรายละเอียดของลักษณะภูมิประเทศบางอย่างที่จำเป็น เช่น แม่น้ำ ลำคลอง การออกแบบมีการพิจารณาถึงองค์ประกอบต่างๆ ของแผนผัง เพื่อแสดงรายละเอียดที่ต้องการแสดง รวมถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นองค์ประกอบพื้นฐานของแผนที่ (Basic Map Element) การกำหนดรูปแบบ ขนาด และทิศทางตัวอักษร (อนุสรณ์ รังสีพานิช, ม.ป.ป.) โทนสีที่

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

นำมาใช้ในการออกแบบมาจากการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชน (Thaitone2.0) ซึ่งประกอบด้วยโทนสีหลัก และโทนสีรอง

โดยการเทียบค่าสีจากไทยโทน

รูปที่ 10 ผลงานออกแบบป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพผลงานออกแบบ

จากการวิพากษ์ผลงานโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน สามารถสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผลงานการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อกลุ่มผลงาน เสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย สัญลักษณ์นำวิจิตรทางศิลปะ โขด (Mascot) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน (Map) มีรูปแบบที่น่าสนใจและเหมาะสม ง่ายต่อการสื่อความหมาย และมีความเป็นเอกภาพ และการเลือกกำหนดใช้ชุดตัวอักษรและการสร้างสรรค์ ใช้สีเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ มีความเหมาะสมและสื่อความหมายได้ดี

2. สัญลักษณ์นำโชค สามารถสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อได้อย่างเหมาะสม ชัดเจน ทำให้เกิดความน่าสนใจ สร้างการจดจำของผู้พบเห็น และเป็นการประชาสัมพันธ์ชุมชนได้

3. ชุดสัญลักษณ์ภาพ และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน ง่ายต่อการสื่อความหมายและความเข้าใจในสถานที่นั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และชัดเจน ช่วยเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้ที่เข้ามาในพื้นที่ชุมชนได้เป็นอย่างดี

การประเมินคุณภาพผลงานออกแบบจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยมีเกณฑ์การวัดผลแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง / มากที่สุด
- 4 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วย / มาก
- 3 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40 หมายถึง ไม่แน่ใจ / ปานกลาง
- 2 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย / น้อย
- 1 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / น้อยที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

1. ด้านการสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) เท่ากับ 4.87 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก คือ มีความชัดเจน ความเหมาะสม และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00, 4.60 และ 5.00 ตามลำดับ

2. ด้านการออกแบบ ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) เท่ากับ 4.48 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีคุณค่าในการจดจำ และมีความสวยงามของรูปแบบโดยรวม อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80, 4.80 และ 4.60 ตามลำดับ โดยมีองค์ประกอบชัดเจน และมีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวตามวัตถุประสงค์ อยู่ในเกณฑ์ระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และ 4.20 ตามลำดับ

3. ด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) เท่ากับ 4.32 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และเข้าใจง่าย สื่อความหมายชัดเจน อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และ 4.60 ตามลำดับ และความสามารถในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน การนำไปใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ และมีความร่วมสมัย สามารถใช้งานได้กับทุกยุคทุกสมัย อยู่ในเกณฑ์ระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.20 และ 4.00 ตามลำดับ

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

สรุปผล

1.สรุปผล

จากการวิจัยสร้างสรรค์ เรื่อง การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชน หลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1). เอกลักษณ์ในด้านต่างๆ ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านวิถีชีวิต คือ วิถีชีวิตริมน้ำ ด้านเชื้อชาติ คือ ชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม และชาวไทยจีน ด้านสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คือ พระพุทธรูปหลวงพ่อรุ่งเพชร พระพุทธรูปหลวงพ่อกุญแจสมุทร ศาลเจ้าพ่อโทงเทง และศาลเจ้าแม่พวงมาลัย ด้านสถาปัตยกรรม คือ วัดปากบ่อ วิหารวัดปากบ่อ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ศาลเจ้าปึงเถ่ากงหัวป่า และ มัสยิดอัลกุบรอ ด้านจิตรกรรม ได้แก่ ภาพเขียนพุทธประวัติ (ภายในอุโบสถหลังใหม่ วัดปากบ่อ) ด้านหัตถกรรม คือ งานจักสาน หัวโขน และด้านสิ่งที่โดดเด่นของชุมชน ได้แก่ ขนมข้าวต้มมัด

2). อัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร สามารถสื่อสารได้จาก สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยผลสรุปจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิชุมชนหลังวัดปากบ่อ ได้คัดเลือก สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของชุมชนหลังวัดปากบ่อและเป็นสิ่งที่ควรนำไปประชาสัมพันธ์ชุมชนต่อไป คือ วิถีชีวิตริมน้ำ ความเป็นชุมชน 3 วัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย ชาวไทยจีน ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ตลอดจน สถาปัตยกรรม อันได้แก่ ศาสนสถานของชาวไทย 3 วัฒนธรรม คือ ศาลเจ้า วัด มัสยิด และขนมข้าวต้มมัด

3). แนวทางในการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยการนำอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนหลังวัดปากบ่อมา สร้างสรรค์เป็นผลงานการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

3.1) การใช้ชุดตัวอักษร (Font) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ตัวอักษรหลัก ใช้ในส่วนที่เป็นหัวเรื่อง (Head) ใช้รูปแบบตัวอักษร CS ChatThai Regular

ตัวอักษรรอง ใช้ในส่วนที่เป็นข้อความ (Text) ใช้รูปแบบตัวอักษร TH Saraban New Regular และ TH Saraban New Bold

3.2) การใช้สี (Color) ประกอบด้วยกลุ่มโทนสีหลัก และกลุ่มโทนสีรอง ดังนี้

กลุ่มโทนสีหลัก จำนวน 2 สี ได้แก่ สีเขียวตอง (c90 m40 y100 k10) และสีรงทอง

(c10 m25 y100 k0) (รูปที่ 5)

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

กลุ่มโทนสีรอง จำนวน 15 สี (รูปที่ 5) สามารถนำมาเลือกใช้ได้ตามลักษณะงานและความเหมาะสม

3.3) สัญลักษณ์นำโชค (Mascot) คือ ขนมห้าวต้มมัด ชื่อ “ต้มมัด” (รูปที่ 6)

3.4) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) (รูปที่ 9)

3.5) ป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน (Map) (รูปที่ 10)

ซึ่งผลงานดังกล่าวสามารถสื่อสารข้อมูลต่างๆ และประชาสัมพันธ์ชุมชนให้กับบุคคลทั่วไปได้

นอกจากนี้ ผลงานการออกแบบสามารถสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ และสามารถเสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนได้ตามสมมติฐานการวิจัย

2. การอภิปรายผล

จากผลงานการออกแบบที่ได้จากการวิจัยสร้างสรรค์และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีประเด็นความคิดเห็นต่อผลงานการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ผลงานมีความสวยงามของรูปแบบโดยรวม มีความเป็นเอกภาพ เข้าใจง่าย มีคุณค่าในการจดจำ สื่อความหมายชัดเจน สามารถสะท้อนอัตลักษณ์และเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของชุมชนหลังวัดปากบ่อได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำผลงานมาใช้ได้จริง ดังที่ผลงานวิจัยของ งามอาจ สีนุวอ (2555: 76) พบว่า เลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เข้ามาศึกษา มาเยี่ยมเยือนหรือท่องเที่ยว ตลอดจนส่งผลถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความน่าเชื่อถือ และยังสามารถพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจในด้านต่างๆ ได้ (ธรรมธร ศรีสุรีย์ไพศาล, 2555: 71)

ผลสรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิชุมชนหลังวัดปากบ่อ ได้คัดเลือกสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของชุมชนหลังวัดปากบ่อเป็นอัตลักษณ์ชุมชน คือ วิถีชีวิตริมน้ำ ความเป็นชุมชน 3 วัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย ชาวไทยจีน ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ตลอดจนสถาปัตยกรรม อันได้แก่ ศาสนสถานของชาวไทย 3 วัฒนธรรม คือ ศาลเจ้า วัด มัสยิด และขนมห้าวต้มมัด นั้น มีความสอดคล้องกับ พิบูล วจิตรกรรม (2552: 50) ที่พบว่า ข้อมูลสำคัญในพื้นที่ที่มีต่ออัตลักษณ์ของท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ผสมผสานแนวคิดในการออกแบบ ได้แก่ เอกลักษณ์ในด้านประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ในด้านธรรมชาติ เอกลักษณ์ในด้านศาสนา เอกลักษณ์ในด้านอาหาร เอกลักษณ์ในด้านประเพณีท้องถิ่น เอกลักษณ์ในด้านสถาปัตยกรรม เอกลักษณ์ในด้านสังคม เช่น ความเป็นมิตรของชุมชน และเอกลักษณ์ในด้านอาหารท้องถิ่น เช่น ขนมห้าว ของหวาน

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

ผลงานออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ควรมีมาตรฐานในด้านการสื่อสารที่เป็นสากล เพื่อความมีระเบียบแบบแผนเดียวกัน โดยการใช้ชุดตัวอักษร การใช้สี สัญลักษณ์นำโชค (Mascot) ชุดสัญลักษณ์ภาพ (Pictogram) และป้ายแผนผังแสดงพื้นที่ชุมชน (Map) จากผลการวิเคราะห์อัตลักษณ์ชุมชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะและง่ายต่อการจดจำ สอดคล้องกับทฤษฎีทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ของ ปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) ที่กล่าวว่า ทุนไม่ได้หมายถึงเฉพาะทุนที่เป็นเงินทองเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางปัญญา และทุนทางสังคม ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีสัญวิทยา (Semiotic) ที่เป็นระบบของสัญลักษณ์ทางความคิดของมนุษย์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรา เช่น ภาษา รหัส สัญลักษณ์ เครื่องหมาย เป็นความสัมพันธ์กันระหว่าง รูปสัญลักษณ์ (Signifier) และความหมายสัญลักษณ์ (Signified) ซึ่งเชื่อมโยงถึงทฤษฎี อัตลักษณ์ (Identity) เป็นแนวคิดหรือการปฏิบัติในท้องถิ่นที่ปรากฏในปัจเจกบุคคลและกลุ่มชุมชน (พิบูล ไวจิตรกรรม, 2552: 51)

3. ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอแยกประเด็นข้อเสนอแนะเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1). ประเด็นการวิจัย

การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ต้องมีการศึกษารวบรวมข้อมูลถึงความเป็นมา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีในอดีตถึงปัจจุบันของชุมชน เพื่อให้ตรงประเด็นกับการดำเนินงานด้านการออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาพบว่า งานด้านหัตถกรรมของชุมชนหลังวัดปากบ่อ ได้แก่ งานจักสาน และทำหัวโขน ขาดการสืบสานจากทายาทในรุ่นต่อๆ มา ทำให้การสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนหลังวัดปากบ่อลดความเด่นชัดลง ซึ่งหากสามารถโน้มน้าวให้ทายาทรุ่นใหม่ได้เห็นคุณค่าและร่วมกันสานต่องานด้านหัตถกรรมดังกล่าว ชุมชนหลังวัดปากบ่อจะมีอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมที่โดดเด่นและชัดเจนยิ่งขึ้น

2). ประเด็นการนำไปใช้

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

ผลงานการออกแบบเลขคณิตสี่เหลี่ยมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ควรมีการสร้างความเข้าใจก่อนนำไปใช้งาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกัน โดยควรมีคู่มือให้คำแนะนำและอธิบายเกี่ยวกับการใช้งาน เพื่อให้เป็นเอกภาพเดียวกัน

3). ประเด็นเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยสร้างสรรค์แนวทางการออกแบบเลขคณิตในด้านอื่น ๆ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตลอดจนการศึกษาวิจัยสร้างสรรค์เพื่อหาแนวทางการออกแบบเลขคณิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนแห่งอื่นๆ เป็นการส่งเสริมให้แต่ละชุมชนเห็นถึงความสำคัญและดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยสร้างสรรค์ เรื่อง การออกแบบเลขคณิตสี่เหลี่ยมเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร นี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการบริการวิชาการ “โมเดลเกษมบัณฑิต ร่วมบูรณาการ บ้าน-วัด-โรงเรียน (บวร) สู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน : ปากบ่อโมเดล” โดยได้รับโอกาสและการสนับสนุนจากศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และท่านรองศาสตราจารย์สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ปรึกษาโครงการวิจัยสร้างสรรค์ ซึ่งต้องขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบนมัสการท่านพระครูวรกิจจาทร ท่านเจ้าอาวาสวัดปากบ่อ และเจ้าคณะเขตสวนหลวง และขอขอบพระคุณ คุณพัชรี จันทร์ไกรทอง ประธานชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ที่ให้การสนับสนุนข้อมูลและให้คำปรึกษา เพื่อใช้ในการดำเนินงานจนกระทั่งงานวิจัยสร้างสรรค์สำเร็จจุล่งได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์อร่ามรัตน์ บุญรักษโยธิน ผู้อำนวยการโรงเรียนมุณีวิวัตปากบ่อ คุณพัชรี จันทร์ไกรทอง ประธานชุมชนหลังวัดปากบ่อ อาจารย์วินทร ปิ่นทอง หัวหน้าศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และอาจารย์ณัฐพล ชูลิกรณ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ร่วมวิพากษ์และประเมินคุณภาพผลงานการออกแบบ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยสร้างสรรค์ครั้งนี้อย่างยิ่ง

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

เอกสารอ้างอิง

- ชยนันต์ ชูติกาโม. (2553). การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศป.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ทองเจือ เขียดทอง. (2548). การออกแบบสัญลักษณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลิปิประภา.
- ธรรมธร ศรีสุรีย์ไพศาล. (2555). การออกแบบเลขนศิลป์ที่แสดงอัตลักษณ์จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศป.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- พัชรี จันทรไกรทอง. (8 กุมภาพันธ์ 2560). สัมภาษณ์. ประธานชุมชนหลังวัดปากบ่อ. ชุมชนหลังวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร.
- พิบูล ไวจิตรกรรม. (2552). การออกแบบระบบป้ายสัญลักษณ์สำหรับการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ภักดี ต่วนศิริ. (2556). การออกแบบเลขนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมมุสลิมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศป.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, ศูนย์บริการวิชาการ. (2558). รายงานผลการดำเนินงาน (Proceeding) โครงการเกษมบัณฑิตร่วมบูรณาการบ้าน-วัด-โรงเรียน (บวร) สู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน : ปากบ่อโมเดล ปีที่ 1. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. (อัดสำเนา)
- องอาจ นุสีโว. (2555). การออกแบบเลขนศิลป์สิ่งแวดล้อมสำหรับจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศป.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อนุสรณ์ รังสีพานิช. (ม.ป.ป.) บทที่ 12 แนะนำการออกแบบและผลิตแผนที่. การใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับงานด้านป่าไม้. สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560, จาก:
<http://www.dnp.go.th/intranet/arcgis/default.htm>
- เอื้อเอ็นดู ดิศกุล ณ อยุธยา. (2543). ระบบป้ายสัญลักษณ์. กรุงเทพฯ: พลัสเพลส.

กลุ่ม
ผลงาน
วิจัยทาง
ศิลปะ
และ
ผลงาน
สร้าง
สรรค์

Eiseman. (2000). **Pantone guide to communicating with color**. USA: Grafix Press, Ltd.

กองบริหารการวิจัย (ชั้น 2
อาคารมหารธรรมราชา โชนซี)
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000

 055-968-641

 nrc@nu.ac.th

 <http://conference.nu.ac.th/nrc13>

คำสั่งมหาวิทยาลัยนเรศวร

ที่ ๒๕๐๐/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาบทความคัดย่อและบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ เพื่อตีพิมพ์ Abstracts และ Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติ “นเรศวรวิจัย” ครั้งที่ ๑๓

ด้วยมหาวิทยาลัยนเรศวร กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ “นเรศวรวิจัย” ครั้งที่ ๑๓: วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ อาคารเอกาทศรถ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาบทความคัดย่อและบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.เดช	วัฒนชัยยิ่งเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร	เปรมจิต	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี	วัฒนชัยยิ่งเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระชัย	บงการณ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.เทียมจันทร์	พานิชย์ผลินไชย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์	แก้วอุไร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก	ธีระภูธร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร	เรืองรอง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.นงนุช	โอบะ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด	วรรณพรศิริ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์	หนูสอน	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา	วรรณศรี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๔. รองศาสตราจารย์ พัฒนา	ราชวงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๕. รองศาสตราจารย์ สมชาย	กฤตพลวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กวี	สุจิตุติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริตา	ธนสุกาญจน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา	น้อยทัพ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา	วีระวัฒนาการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	ปิยะธำรงชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา	กล้าเทศ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาภัทร	เจริญไทย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์	ตะกะระโทก	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูพงษ์	พงษ์เจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชณี	มุขแจ้ง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษญานัน	รัตนวิบูลย์สม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา	พิตเกต	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิชยา	เยี่ยมวัฒนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรยา	ภูอภิชาติดำรง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ	ศรีสุภกรกุล	มหาวิทยาลัยนเรศวร

๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพรัตน์	สิทธิวงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุรพร	รักษังการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นินนาท	ราชประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา	การุญบุญญานันท์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา	สารินทร์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิทรา	กิจธีระวุฒิมังษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ	ดาบเพชร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร	สุขเสรีญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ศม์	พรหมรัตน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	มณีวรรณ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสรวง	ยุทธนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา	อินจ่าย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ	พิไลเกียรติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิตยา	บงกชเพชร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรายุทธ	วิญญู	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา	กิจเกื้อกุล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์	เผือกสม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร	อินเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุปถัมภ์	นาครักษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร	หลินเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพร	วัฒนดำรงค์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย	ชูสำโรง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยอดพล	เทพสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริวรรณ	กิจโชติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรารักษ์	มหามนตรี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณรงค์ฤทธิ์	มณีจิระปรากฏ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนันตชัย	สุวรรณาคม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรกาญจน์	ปานสุวรรณ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๕๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จักรกฤษณ์	สถาปนศิริ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๐. ดร.นันทวัน	เหลียมปรีชา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๑. ดร.เกษวดี	พุทธภูมิพิทักษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๒. ดร.ศุภสิทธิ์	ตะนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๓. ดร.จุฑามณี	สามัคคีนิชย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๔. ดร.ปิยนันท์	บุญพยัคฆ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๕. ดร.นัฐพร	โอบาสานนท์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๖. ดร.นัฐพล	มหาวิค	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๗. ดร.ชาตรี	ปรีดาอนันตสุข	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๘. ดร.สุพัฒน์	พลชา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๖๙. ดร.กรรณิการ์	สาตรปรง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๗๐. ดร.สมภาพร	คล้ายวิเชียร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๗๑. นางพิชญานนท์	กรีมสูงเนิน	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๗๒. นางวาสนา	น้อยนาช	สำนักงานมาตรฐานการวิจัยในคน

๗๓. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรวโรจน์	ต.เทียนประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนงค์	ผิวนิล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	กรรมสุด	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นุชนารถ	รัตนสูงค์ชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ชูลีมาศ	บุญไทย อิวาย	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๗๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ	วิโรจน์ภูมิ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๗๙. รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์	อุริยะพงศ์สวรรค์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๐. รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์	ภูตะลูน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา	นันทบุตร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๒. รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี	บัญญัติถกกิจ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรมเรศ	เชื้อสาวถี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๔. รองศาสตราจารย์ ดร.เกษราวัลณ์	นิลวางกูร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	ตรีโลเทศ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๖. รองศาสตราจารย์ น.สพ. ดร.ไพรัตน์	ศรแฝง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๗. รองศาสตราจารย์ ทพญ. ดร.ปัทมา	ชัยเลิศฉวนิชกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๘. รองศาสตราจารย์ ไชยฉรรค์	นาวานุเคราะห์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘๙. รองศาสตราจารย์ เบญจา	มุกตพันธุ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๙๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชิดชัย	สุนทรภาส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๙๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ก่อพงษ์	พลโยธา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๙๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริยา	สังข์ทองวิเศษ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๙๓. ศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย	ตันฑุลานี	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๔. รองศาสตราจารย์ ดร.พิสุทธิ์	เพียรมนกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๕. รองศาสตราจารย์ ภกญ. ดร.โสภิต	ธรรมอารี	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๖. รองศาสตราจารย์ ภกญ. ดร.วราภรณ์	สุวกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา	ชาวเชียร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภก. ดร.ชาญกิจ	พุดิเลพงษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๙๙. ศาสตราจารย์ ดร.ทงเกียรติ	เกียรติศิริโรจน์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๐. รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา	จักร์มณี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๑. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรฤกษ์	ลีลารุ่งระยับ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ชวพรพรรณ	จันทร์ประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นแก้ว	เหลืองอร่ามศรี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา	ข้าสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์	วรรณวิไลรัตน์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สพ.ญ.ดร.กรรณิการ์ ฌ ลำปาง	เที่ยงบูรณธรรม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปุ่น	นามสงวน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอดขวัญ	เจตยานุกรกุล เสาวภาคย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๐๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธनिया	คำวงษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียรชัย	วุฒิดิษฐ์โชติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พิสิฐ	วินิจนันทรรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
๑๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สร้อยดาว	ชยานิช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
๑๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์	กฤษณรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
๑๑๔. ดร.จันทนา		

๑๑๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์	สุโกศล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๑๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีया	ยิ้มรัตนบวร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๑๑๗. ศาสตราจารย์ ดร.ประมวณู	เทพชัยศรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวรรณี	จุฑามณีพงษ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๑๙. ดร.ละเอียด	ศิลาน้อย	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๑๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี	รอดจากภัย	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๒๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย	เทศกะทีก	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์	พลีรักษ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๒๓. ดร.รจฤดี	โชติกาวิรินทร์	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๒๔. ดร.กฤษณัยน์	เจริญจิตร	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๒๕. ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร.ไมตรี	สุทธจิตต์	มหาวิทยาลัยพะเยา
๑๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนตรา	พงษ์นิล	มหาวิทยาลัยพะเยา
๑๒๗. ดร.อำนาจ	อ่อนสอาด	มหาวิทยาลัยพะเยา
๑๒๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	อยู่สุข	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๒๙. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวภา	พรสิริพงษ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงรัตน์	อินทร	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๑. รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรีย์	อรรถทิพพหลคุณ	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์	กัลยาจิตร	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๓. รองศาสตราจารย์ ทพ. ดร.สมศักดิ์	จิตรมงคลสุข	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรณู	เหมือนจันทร์เชย	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินนัทگانต์	รุจิภักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พสนัน	นิรมิตรไชนนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๗. ดร.ชนบพร	วงศ์กาฬสินธุ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๘. ดร.ชิตชยางค์	ยมาภัย	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๓๙. ดร.มยุรี	ถาวรพัฒน์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๔๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ	เนื่องเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๑๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐริรา	ทับทิม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๑๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์	ปัทมสนธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๑๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภลักษณ์	วิริยะสุมน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๑๔๔. อาจารย์ไชยรัตน์	ศิรินคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๑๔๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา	เอกผาชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๑๔๖. รองศาสตราจารย์ นพ.ภาวิน	พัชรพงษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลย์กร	นิตยพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๔๘. ดร.พนิดาพร	จงราเชนทร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิลุบล	ศิวบวรวัฒนา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
๑๕๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิบดินทร์	แสงสว่าง	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๑๕๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทสพล	เขตเจนการ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๑๕๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล	สุขุบท	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์	ฟ้ารุ่งแสง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐ	ตัญศิลา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีดถ	พรหมมี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริญญา	แก้วประดับ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๑๕๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารยา	ประเสริฐชัย	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๕๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย	ฉิมฉวี	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
๑๕๙. ศาสตราจารย์ ดร. อิศระชัย	งามหรุ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑๖๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์	อินทโกสุม	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑๖๑. รองศาสตราจารย์ สุทัศน์	เยี่ยมวัฒนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๒. รองศาสตราจารย์ ประทีป	นักปี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชรินทร์	จินต์วุฒิ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา	รองวิริยะพานิช	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์	เพิ่มพิทักษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิมา	เจริญกิจ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจโรจน์	แก้วอุไร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริมาส	เฮงรัมย์มี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๖๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัญญิกา	นพพันธุ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสวรรณ	กรกชมาศ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสิฐ	จันมา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ	เกษประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๓. ดร.รัฐพล	ไชยรัตน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๔. ดร.ตติยา	เทพพิทักษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๕. ดร.ทิฆัมพร	เอี่ยมเรไร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๖. ดร.दनัย	เรียบสกุล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๗. ดร.เจนยุทธ	ศรีศิริณู	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๗๘. ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	จุลาศัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๗๙. ศาสตราจารย์ สุชาติ	เถาทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๘๐. ศาสตราจารย์ พงศ์เดช	ไชยคุตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๘๑. ศาสตราจารย์ เตชา	วราชุน	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
๑๘๒. รองศาสตราจารย์ ปรีชา	ปั้นกล้า	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๑๘๓. รองศาสตราจารย์ อวิรุทธ์	ศรีสุธาพรรณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๘๔. รองศาสตราจารย์ ดร.รักษานต์	วิวัฒน์สินอุดม	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
๑๘๕. รองศาสตราจารย์ ปกรณ์ภัทร	จันทร์ไชสร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๘๖. รองศาสตราจารย์ วิสุทธ์	ภิญโญวานิชกะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
๑๘๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์	ดิษฐพันธุ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๘๘. รองศาสตราจารย์ ธิติ	เฮงรัมย์มี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๑๘๙. รองศาสตราจารย์ อลิตา	จันผิงเพ็ชร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑๙๐. รองศาสตราจารย์ ณรงค์ชัย	ปิฎกรัชต์	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๙๑. รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์	พิกุลศรี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๑๙๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย	ศิริกายะ	มหาวิทยาลัยสยาม
๑๙๓. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์	ทองเลิศ	มหาวิทยาลัยรังสิต
๑๙๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลองเดช	คุณานูมาต	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๙๕. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ	วิสุทธิแพทย์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๙๖. รองศาสตราจารย์ ดร.อุไรวรรณ	ปิติมณียากุล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑๙๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ	ทังมั่งมี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๑๙๘. รองศาสตราจารย์ บรรจงศักดิ์	พิมพ์ทอง	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

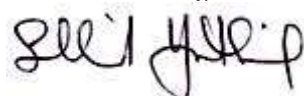
๑๙๙. รองศาสตราจารย์ สุกรี	เกษรเกศรา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๐๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎา	โปราณานนท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๐๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาติา	ชวาลกุล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๒๐๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัตร	พัฒนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๒๐๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพรณ์	ปีเตอร์	Southwestern Oklahoma State University, USA
๒๐๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์พันธุ์	ครุฑะเสน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๒๐๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร	ทองอรุณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒๐๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนารักษ์	จันทร์ประสิทธิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๒๐๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย	อารีรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒๐๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎิสฎา	เจริญยงวัฒนา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
๒๐๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ	พลประเสริฐ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีปศิริ	แช่ลี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๒๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิจจ้ง	พันธะพจน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
๒๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์	เบญจตล	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
๒๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิศักดิ์	ภูธรรักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเรือง	สมประจบ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๒๑๕. ดร.ศลิพร	คำชมพู	มหาวิทยาลัยพะเยา
๒๑๖. ดร.อินทิรา	พรหมพันธุ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๑๗. ดร.อังกาบ	บุญสูง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๒๑๘. ดร.ปิยวรรณ	ปิ่นแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
๒๑๙. ดร.รัฐพล	พรหมมาศ	สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๒๐. ดร.นพรัตน์	กุ่มกะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
๒๒๑. ดร.พิทย์พันธ์	สิทธิรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
๒๒๒. ดร.ขาม	จาตุรงคกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๒๓. ดร.นิพล	เชื้อเมืองพาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
๒๒๔. ดร.ไพกานท์	รักษาสุทธิพันธุ์	มหาวิทยาลัยรังสิต
๒๒๕. ดร.ปิยเดช	อัครโพธิวงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๒๖. ดร.ปิยพร	ศรีสุขสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

หน้าที่

อ่านบทความ พิจารณาตรวจสอบและตัดสินใจว่า บทความดังกล่าวเป็นที่ยอมรับ (accepted) หรือปฏิเสธ (rejected) หรือปรับปรุงแก้ไข (revised) ก่อนรับรองการตีพิมพ์ลงใน Abstracts หรือ Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติ “นเรศวรวิจัย” ครั้งที่ ๑๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุขกิจ ยะโสธรศรีกุล)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร